



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 97/2014
04.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Предрага Глигоријевића чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету мал. сада пунолетног М. Ј., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца мал. сада пунолетног М.Ј., адвоката С.С. из Л., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Км.бр.39/12 од 20.12.2013. године и Квм. бр.4/13 од 14.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца мал. сада пунолетног М.Ј., адвоката С.С., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Км.бр.39/12 од 20.12.2013. године и Квм. бр.4/13 од 14.01.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Км бр.39/12 од 20.12.2013. године, под тачком 1., адвокату С.С. на име одбране по службеној дужности мал. сада пунолетног М.Ј. у предмету тог суда Км.39/12, досуђен је износ од 63.750,00 динара који ће се исплатити из буџетских средстава у року од 15 дана по правноснажности решења, с тим да ће у случају ненаплативости, досуђени износ бити наплаћен из буџета Републике Србије – Високог савета судства, док је под тачком 2., одбијен као неоснован вишак захтева преко досуђеног износа, до траженог износа од 162.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Квм.бр.4/13 од 14.01.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца мал. сада пунолетног М.Ј, изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Км бр.39/12 од 20.12.2013. године (које је потврђено).

Бранилац мал. сада пунолетног М.Ј., адвокат С.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде

одредаба Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине решења Вишег суда у Лесковцу Км.бр.39/12 од 20.12.2013. године и Квм. бр.4/13 од 14.01.2014. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца мал. сада пунолетног М.Ј. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца мал. сада пунолетног М.Ј., адвоката С.С., је неоснован.

Бранилац мал. сада пунолетног М.Ј. у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд приликом одлучивања о награди и накнади трошкова за одбрану по службеној дужности мал. сада пунолетног М.Ј. погрешно применио одредбе члана 193. и члана 198. ЗКП, који је престао да важи 01.10.2013. године, да су побијаним решењима повређене одредбе члана 261. и 266. важећег ЗКП, због погрешног обрачуна накнаде по Адвокатској тарифи, у припремном поступку за кривично дело лака телесна повреда, а на главном претресу за кривично дело тешка телесна повреда иако се ради о јединственом кривичном поступку и да није било основа за умањење (за 50%) накнаде браниоцу обрачунате по важећој Адвокатској тарифи, применом Правилника о висини награде за рад адвоката по службеној дужности („Сл. гласник РС“, број 2/04, 32/04, 8/05, 10/06, 53/06 и 104/06), пошто је исти као подзаконски акт доношењем Закона о адвокатури („Сл. гласник РС“, број 31/11) престао да важи, а нови Правилник није донет.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, нису основани. Првостепени суд је, одлучујући о захтеву браниоца мал. сада пунолетног М.Ј. за накнаду трошкова поступка, на име награде и нужних издатака у смислу члана 261. став 2. тачка 7. и члана 266. ЗКП (мада уз погрешно позивање на одредбе члана 193. и члана 198. раније важећег ЗКП, што је констатовано и отклоњено у разлозима другостепеног решења), правилно у складу са Адвокатском тарифом важећом у време одлучивања (Тарифни број 1) за радње браниоца предузете у припремном поступку по захтеву Вишег јавног тужиоца у Лесковцу Ктм.бр.18/12 од 09.03.2012. године за покретање припремног поступка према мал. сада пунолетном М.Ј., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ; обрачунао накнаду према висини запређене казне за то дело (за затвор до три године), а за радње предузете након подношења предлога тужиоца под истим бројем од 20.07.2012. године за изрицање кривичне санкције, за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, према висини казне за то кривично дело (за затвор од три до пет година), и потом тако утврђени износ награде применом Правилника о висини награде за рад адвоката по службеној дужности („Сл.

гласник РС“, број 2/04, 32/04, 8/05, 10/06, 53/06 и 104/06), који је био на снази у време доношења побијаних решење, односно све док није стављен ван снаге одредбом члана 2. Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности („Сл. гласник РС“, број 23/14), умањено за 50%, јер је чланом 1. поменутог Правилника прописано да адвокат који је постављен за браниоца по службеној дужности у кривичном поступку има право на новчану награду у износу од 50% од награде предвиђене Тарифом Адвокатске коморе која се примењује у седишту суда који је одредио одбрану по службеној дужности.

Стога је без значаја указивање браниоца у захтеву за заштиту законитости да се ради о јединственом кривичном поступку и неоснована тврдња да није било места примени Правилника о висини награде за рад адвоката по службеној дужности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 490. и члана 491. став ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.